

съ любовницата си, Фраилъ Воронзовъ, въ Холщанинъ.

Катерина му отговори като му прѣдложи, за най главно, отказването на империята; той го написа и подписа тѣй слабо и унижително като че му го диктувахъ неприятелитѣ. Безоржжихъ солдатитѣ му отъ Холщанинъ, кѣчихъ го, съ любовницата му, въ една дрошка и го довѣдохъ, като робъ, въ твѣрдината на Петеровъ. Тамъ той като слизаше, мѣжду своитѣ, не отдавно, гвардии, а сега негови мучители, приеся съ докачителнитѣ думи на да живѣе Катерина! принудихъ го самъ самичакъ да хвѣрли униформата си, декорациитѣ си и орѣжжията си; изложакъ го, почти по риза, като за смѣхъ на солдатитѣ; отдѣлихъ го отъ любовницата му Воронзовъ, на която раздранитѣ ѣ дрѣхи и разрошлавитѣ ѣ коси показвахъ злитѣ и никакви постѣпки на солдатитѣ врѣзъ една жена безъ защита.

Тѣй ся свали отъ прѣстолѣтъ унукѣтъ на Великий Петра, за една Германка чужда на Руссия, която ѣмаше за титла на империята освѣнъ милостѣта що тя вдѣхваше, привликанieto на войската, дѣрзостѣта, остроумieto и хубостѣта. Орловъ царуваше вѣки подѣ нейното име.

XXII.

При това измѣнение на империята и прѣзрѣние на императорѣтъ, като нѣщо противосѣвѣстно, начна да ся мѣлви въ сѣрцата на отдалеченнитѣ войски отъ столицата и на мореплавателитѣ отъ флотата за извѣршването на вѣстанието безъ тѣхъ. Орловци начнахъ да треперѣтъ да не би едно раскаяние да развали това що прѣлѣстението извѣрши. Тѣхното ненаказание стояше въ смъртѣта на царѣтъ.

Единийтъ отъ тѣзи брата, Орловъ Балафре, и единъ ѣоще на име Тиепловъ, коймо бѣше достигналъ до една стѣпень чрѣзъ интриги, и който желаяше да достигне на по висока чрѣзъ злодѣянието, ся прѣдставятъ, въ шестийтъ день послѣ вѣстанието, прѣдъ Петра III да го утѣшѣтъ като затворникъ, и като